

שאמר קהלה. שני - אויר שנכנס בתוכו מבוזע. שלישי - מים של פנפי ראה, שהם דבוקים בקנה. ומשלשת אלו נעשה קול - מים ורוח ואש. ומתחלק כל אחד לשבעה, והם שבע להבות, שבעה אוירים, שבעה נחלים.

ובאשר פוגעות להבות הלב בעניינם, שהם פנפי ראה, דורך קנה הראה - זהו שנאמר ורעם גבוריומי מי יתבונן. שבעה הלב מכין בבינה, שהיא בלב לשם אלון, גבורה. וחסד לימין, מים של פנפי ראה. ושם חכמה, המכח, ומפניו (שיר השירים ז) מעין גנים באර מים חיים ונזלים מן לבנון, שהוא לבן המכח, נזלים על הקנה של הראה, אחר שעלו ענייני הביצה לגבי המכח.

וסוד הדבר - (שם ז) מי זאת עלה מן המדבר בתימרות עשן. והוא עשן העמරקה שעולה מן הלב המכח, שבל הרוחות של העולם לא מזונות אותו ממקומו. חכמה - כ"מ מ"ה. כ"ח - בלב. מ"ה - במכח. קנה - תפארת, כלול שיש ספירות. שיש מדינות הן לפה, שהוא אמא. שתרד החכמה אצלך מן המכח ללב, שבעה הלב מבין. ומשום זה, (משל ז) קנה חכמה קנה בינה. בו אבא יורד, בו אבא קנה בינה. וזהו סולם שבו (עלים וירדים בו) עולה. וזהו סולם שבו (עלים וירדים בו) עלים - שנים, וירדים - שנים. ובcheinור הקרכזון. (ע"ט)

וهر

וישט - שבלו מأكل, ומשם נכנס לכל האבירים, שהוא (זה הוא סוד) בדרגה של אשים. אשים הם גורבים מיך, ובוילעים ונוטלים כליל (הכל) מהות האש העליונה, שפליל לאשימים. וסוד זה - (דברים י"ח) אשוי ה' ונחלתו יאלון. אלו אוכלים ובולעים, והשאר לא אוכלים כן. וכל בני העולם (שבחו) בלבד, לא יודעים איך אוכלים ולא הסוד

ריאה, דאיןון דבוקים בקנה. ומתלת אלין אתעבד קול, מים ורום ואש, ומתפלג כל חד לשבעה, ואינו שבעה להבים, שבעה אוירות, שבעה נחלים. ובן ערעו להבים דלא, בעבי מטרא, דאיןון בוגר ריאה, אורח קנה דריאה. האイ הוו עם גבוריומי מי יתבונן. דביה לב מבין בבינה, דאי הי בלבא לשמאלא, גבורה. וחסד לימיינא, מים דבוני ריאה. ותמן חכמה מוחא, ומגיה, (שיר השירים ז) מעין גנים באר מים חיים ונזלים מן לבנון. דאי הוו לבונא דמוחא, נזלים על קנה דריאה. בתר דאסתקוי עננים דבינה לגבי מוחא.

וירז דמלה (שיר השירים ז) מי זאת עלה מן המדבר בתימרות עשן. והוא עשן המערקה, דסליק מן לבא למוחא. דבל רוחין דעתמא, לא צוין ליה מאתריה. חכמה: כח מ"ה. פח: בלבא. מה: במוחא. קנה: תפארת, קליל שית ספרקאן. שית דראין איןון לברסיא, דאי הי איפא. לנחתה חכמה גביה, מן מוחא לבא, דבה לב מבין. ובגין דא, עולם דביה (ס"א עולם וירדים בו) עולמים תרי, וירדים תרי. ובבחורא קדרמה. (ע"ב רעה מהומנה).

זהר:

וישט דבלע מיכלא, ומטען עאל לבלחו שייפין, דאי הי (ס"א דאי הי ריא) בדרגא דאשימים. אשים איבון קרבין מיד, ובלעי ונטלי כליל (ס"א כלא) מגו אשא עלאה, דכליל לאשימים. וירז דא, (דברים י"ח) אשוי ה' ונחלתו יאלון. אלין אכלין ובלען. ושאר לא אכלין ה'ci.

ובכל בני עולם (ס"א לב) בלבד, לא ידעתן אייך אכלין, ולאו רזא דלהון, אלא דראין